

Одлука којом се доноси Закон о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске

Користећи се овлашћењима која су Високом представнику дата у члану V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења горе наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем Високи представник “помаже, када оцијени да је то неопходно, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналагању рјешења за проблеме у складу са горе наведеним “доношењем обавезујућих одлука, када оцијени да је то неопходно”, о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI.2) “мјере којима се обезбјеђује имплементација Мировног споразума на цијелом подручју Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Подсјећајући на потребу коју је међународна заједница препознала да се повећа јавност и одговорност у процесу именовања лица на руководеће позиције у државним органима, а нарочито у јавним предузећима;

Имајући на уму приоритет који је Савјет за имплементацију мира, на састанку одржаном у Бриселу 23-24. маја 2000. год., дао приватизацији значајног броја предузећа у јавном власништву или контроли након јавног процеса у интересу грађана БиХ и који ће подстаћи увођење новог менаџмента;

Констатујући да један од елемената у реструктурирању предузећа у јавном власништву или контроли представља увођење стандарда доброг управљања у тим предузећима, те да постоји потреба да се обезбиједи именовање на основу квалитета и стручности, те поступак избора за позиције у саставу управних одбора тих предузећа. Констатујући такође да, у интересу јавне власти, сва именовања на јавне позиције треба да се изврше на основу поступка јавног избора;

Констатујући такође потребу да се унаприједи култура праксе доброг управљања којом ће се ојачати повјерење инвеститора да уложи или задрже свој капитал у Босни и Херцеговини;

Сматрајући да се Законом о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине (Сл. гласник БиХ, бр. 12/02, Сл. новине Федерације БиХ, бр. 23/02 и Сл. гласник Републике Српске, бр. 31/02) предвиђа избор, управљање, професионално напредовање, накнаде и социјална права јавних службеника на начин којим се унапрјеђује професионалност и политичка независност државних службеника;

Узимајући у обзир исто тако текст Закона о државној служби у управи Републике Српске (Службени гласник Републике Српске број 16/02 и 62/02);

Узимајући у обзир даље чињеницу да одређена именовања у јавним органима нису обухваћена постојећим законима о државној служби, постоји потреба за законом који ће то регулисати, обезбјеђујући принципе законитости, квалитета, независне провјере, отворености и транспарентности, одговорности и заступљености при запошљавању.

Имајући на уму свеукупност горе наведених питања, Високи

представник овим доноси слиједећу

ОДЛУКУ

којом се доноси Закон о министарским, владиним и другим именовањима Републике Српске

Закон који слиједи, и који чини саставни дио ове Одлуке, ступа на снагу како је то утврђено чланом 20. овог Закона али на привременој основи све док га законодавни орган Републике Српске не усвоји у истом облику, без измјена и допуна и постављања било каквих услова.

Одлука ступа на снагу одмах и биће одмах објављена у Службеном гласнику Републике Српске.

ЗАКОН О МИНИСТАРСКИМ, ВЛАДИНИМ И ДРУГИМ ИМЕНОВАЊИМА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Сарајево, 26. фебруар 2003. године

Педи Ешдаун

Високи представник